Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК ХС. Ч. 235. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го ГРУДНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 10, 1983 No. 235. VOL. XC.

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ВІДБУДЕ НАРАДИ

Філядельфія. — Крайовий Громадський Комітет для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках відбуде передліквідаційні наради в суботу, 17-го грудня, в Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н. Дж. Початок нарад назначений на год. 11-ту перед полуднем.

На порядку нарад є, між іншим, звітування всіх референтів з многогранної праці цього Комітету.

Участь в нарадах всіх членів Комітету дуже побажана.

РАДА КОМБАТАНТІВ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВІДБУЛА З'ЇЗД

Торонто. (В. В-га). — В рамках програми Світового Конґресу Вільних Українців, який відбувся тут від 30-го листопада до 4-го грудня був зорганізований також З'їзд українських ветеранів.

У З'їзді взяли участь делеґати дев'ятьох ветеранських організацій з п'яти різних країн: Австралія, Арґентина, Велика Британія, Канада й Америка. Із зарепрезентованих організацій були: Братство колишніх Вояків І-ої УД УНА, Об'єднання б. Вояків Українців в ЗСА, Братство колишніх Вояків УПА, Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії, Об'єднання колишніх Вояків УПА, Союз Ветеранів Українського Резистансу, Союз Українських Канадських Ветеранів, Союз бувших Українських Вояків у Канаді, Українська Стрілецька Громада та Українські Американські Ветерани.

На цьому З'їзді після інформативної доповіді, виголошеної д-ром Святомиром Фостуном з Англії та Богданом Панчуком з Канади про завдання українських ветеранів у вільному світі, було вирішено відновити Раду Українських Комбатантських Організацій, засновану ще в часі І Світового Конґресу Вільних Українців у Ню Йорку в 1967 році на чолі з покійним вже д-ром Володимиром Ґаланом. Тому що в останніх десяти роках та Рада не проявляла жодної діяльности, З'їзд схвалив новий правильник, згідно з яким Світова Рада Комбатантських Українських Організацій (РУКО) мала б відновити діяльність недіючої Ради з 1967 року, щоб координувати діяльність усіх українських ветеранських організацій. Така Рада мала б відбувати свої з'їзди в тих самих реченцях, що й СКВУ.

До Ради увійшли: д-р Мирослав Малецький, Братство колишніх Вояків І-ої УД УНА, голова, Богдан Микитин, ОбВУ у Великій Британії, перший заступник голови, та Богдан Безкоровайний, УАВ, Американські Ветерани, другий заступник голови, сот. Б. Панчук, СУКВ, перший секретар, та д-р С. Фостун, ОбВУ у Великій Британії, другий секретар сот. Роман Бойцун Братство колишніх Вояків І-ої УД УНА, скарбник. Членами Ради обрано: майор Віктор Роєнко СбУВ у Канаді, Осип Труш ОбВУА Володимир Макар, Товариство УПА, проф. Петро Потічний, Об'єднання колишніх Вояків УПА, Канада, та Василь Верига, Братство колишніх Вояків І УД УНА.

З'їзд відкрив і привітав голова організаційного комітету Андрій Коморовський, а проводила ним Президія у складі: В. Верига, голова, Петро Кіщук, (ОбВУ у Великій Британії), заступник голови, та Іван Падик (Братство колишн Вояків І УД УНА), секретар.

З уваги на те, що новостворена Рада не має ще фондів, майор В. Роєнко зложив на перші потреби Ради 200 дол., за що предсідник зборів подякував йому в імені новообраної Ради. У з'їзді взяли участь і два ветерани українських Визвольних Змагань з 1918-21 років, а саме, д-р Олекса Яворський та редактор Іван Кедрин, яких щиро вітали оплесками учасники З'їзду.

МОСКВА ЗІРВАЛА ДРУГІ ПЕРЕГОВОРИ

Женева, Швайцарія. — Минула серія совєтсько-американських переговорів про обмеження стратегічного ядерного озброєння закінчилася в четвер, 8-го грудня, при совєтській відмові назначити дату їх відновлення.

Совєтська делеґація заявила, що вона змушена „передумати всі проблеми" з огляду на розміщення в Західній Европі нових американських ядерних ракет середнього засягу. Москва у своїй заяві сказала, що таке розміщення внесло „великі зміни в загальне стратегічне становище".

Справа розміщення нових американських ракет була також причиною для Совєтського Союзу 15 днів тому перервати паралельні переговори з делеґацією ЗСА про зменшення кількости ракет середнього засягу.

Офіційні особи в Женеві та у Вашінґтоні заявили, що совєтська відмова назначити дату відновлення переговорів про стратегічні, тобто далекосяжні ракети не означає зриву переговорів, хоч це й був відхід від звичайної практики. Звичайно, як делеґації припиняють переговори на деякий час, обидві сторони погоджуються відновити їх приблизно через вісім тижнів. Делеґація ЗСА запропонувала поновити переговори в лютому.

Американська сторона заявила, що вона вважає, що совєтський крок все таки залишає двері для переговорів відкритими.

Президент Роналд Реґен заявляючи, що він „дуже надіється" на повернення совєтської делеґації до Женеви наступного року, сказав репортерам, що совєтська делеґація просто заявила, що „вона не готова в даний час встановити дату свого повернення".

Деякі дипломати вважають, що совєтська сторона своїм кроком намагається припинити дальше розміщення американських ракет середнього засягу в Европі.

У Брюсселі міністри закордонних справ країн НАТО погодилися в четвер, що совєтські дії не будуть мати жадного впливу на рішучість продовжувати розміщення в Західній Европі нових американських ядерних ракет середнього засягу.

Громада Ню Йорку відзначила 70-річчя І. Керницького

Ню Йорк (О.К.). — В неділю, 27-го листопада ц.р., в Українському Інституті Америки відбувся багатолюдний вечір для вшанування 70-річчя всіми улюбленого письменника, гумориста і фейлетоніста Івана Керницького-Ікера. Вечір спільно організували Український Інститут Америки, Об'єднання Українських Письменників „Слово" і Спілка Українських Журналістів Америки.

Зібралося коло 150 осіб добірної публіки, щоб відзначити цей ювілей популярного Ікера, що був осередком уваги присутніх, як почесний гість.

Вечір відкрив коротким словом привітання інж. Володимир Гнатківський від УІА і передав провід програми ред. Уляні Любович. Вона з теплом та гумором представляла виконавців та передусім самого соленізанта, карикатура якого, кисті Едварда Козака, з яким лучить Ікера довголітня дружна і співпраця, немов появилася на екрані перед присутніми в цій сильветці У. Любович про Ікера.

Довшу доповідь про І. Керницького, як письменника, сказав голова ОУП „Слово" д-р Остап Тарнавський, зробивши повний перегляд його широкої письменницької і сценічної творчости.

У мистецькій програмі виступили оперова співачка, сопрано Марта Кокольська-Мусійчук, яка, між іншим, співала також пісню до слів Ікера та ті пісні, які ювілят особливо любить. Проф. Дарія Гординська-Каранович віртуозно відограла „Коломийку" Нестора Нижанківського і „Спомин з Гуцульщини" Альфреда Сима. Марті Кокольській-Мусійчук вміло акомпаньював Михайло Лев.

Мистецьке читання двох з давніших творів І. Керницького, в тому одної гумористичної гуморески, найшли як завжди бездоганного виконавця в особі актора і друга письменника, Степана Крижанівського.

Окреме слово про працю Ікера як фейлетоніста у „Свободі" мав колишній головний редактор „Свободи" Антін Драган, а голова СУЖА ред. Ольга Кузьмович сказала слово до Ікера в імені українських журналістів та своєму.

Накінець до присутніх коротко промовив зворушений ювілят, дякуючи виконавцям, а особливо співачці М. Кокольській-Мусійчук за її з чуттям відспівані улюблені пісні, та ред. О. Кузьмович за її теплі та зворушливі слова.

Обдарований квітами та невгаваючими оплесками присутніх І. Керницький помітно зворушений ще після закінчення програми перебував на прийнятті, що його влаштували організатори вечора.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон. — Старанням Об'єднання українців Вашінґтону, Д.К., тут в суботу, 14-го січня 1984 року, в залі Індіяна Спрінґ Кавнтрі Клаб, відбудеться презентація дебютанток. Усі зголошені кандидатки будуть представлені присутнім на новорічному маланчиному балі у згаданому клюбі в Сілвер Спрінґ, Мд. До танців гратиме оркестра „Ґама". Зголошення дебютанток приймає О. Масник (301) 299-4397.

Головна Канцелярія УНСоюзу була гостем для Ради етнічних справ Ню Джерзі

Під час засідання Ради етнічних справ стейту Ню Джерзі, що відбувалося в Головній Канцелярії УНСоюзу.

Джерзі Сиrі, Н. Дж. — Квартальне засідання Ради етнічних справ стейту Ню Джерзі, останнє ділове засідання цього 1983 року, відбулося в понеділок, 21-го листопада, в приміщенні головної Канцелярії УНСоюзу, з участю 22-ох осіб, членів Ради та їх деяких помічників. До Української Будівлі запросив цю впливову стейтову Раду етнічних справ її діяльний член і головний радний УНС, активний союзовий і громадський діяч, Андрій Кейбіда, пісп одержання на це згоди від головного предсідника д-ра Івана О. Флиса.

Раду етнічних справ покликав до життя губернатор стейту Ню Джерзі Томас Г. Кейн в складі 19-ти осіб, по одному членові з різних етнічних груп, що творять етнічну мозаїку в стейті, понад рік тому, 28-го липня 1982 року. Її єдиним завданням є дораджувати губернаторові Кейнові про різні програми та інші мірприємства, які ведуться або мають бути запроваджені в стейті Ню Джерзі для користи етнічних громад. Рада має, наприклад, давати рекомендації губернаторові щодо програм навчання в публічних школах стейту — початкових, середніх та в коледжах і університетах; радити щодо участи етнічних організацій в забезпеченні людности стейту суспільними службами; дбати про розвиток етнічних культурних імпрез; про ведення такої політики в стейті, яка найкраще задовольняла б потреби етнічних спільних поселень; дбати про пропаґування правильних відомостей серед населення про різні етнічні прояви, як їх історію і культуру; заохочувати етнічні групи й одиниці до участи в діях стейтового уряду і дбати про інші подібні справи, які вважатиме ця Рада за варті уваги губернатора стейту.

Рада етнічних справ підлягає безпосередньо секретареві стейту, що ним є Джейн Бирджіо. Директором Ради є Т. Роберт Зоховскі, а предсідником — Джордж М. Паппас. Крім А. Кейбіди, членом Ради є також інж. Зенон Онуфрик.

Перед початком засідання Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу, привітала зібраних визначних громадян стейту і коротко розповіла про Українську Будівлю та про всі активності, які відбуваються в ній. Присутній на привіті був також головний організатор УНС Степан Гавриш. Зібрані виявили бажання оглянути приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу та Видавництва „Свободи", що і

(Закінчення на ст. 3)

Члени Президії і Секретаріяту СКВУ обрані на ІУ СКВУ

На пропозицію Номінаційної комісії, яка діяла під проводом Ігната Білинського як голови, Стефанії Савчук як заступниці голови і секретаря Володимира Леника, одноголосно подано склад Президії та Секретаріяту СКВУ згідно з обов'язуючим статутом.

Президент Петро Саварин (Канада); заступник президента в Президії Василь Кирилюк; заступник президента в Секретаріяті Ігнат Білинський; заступники президента: Марія Квітковська (СФУЖО), Юрій Денисенко (Австралія), Мирослав Самоверський (Арґентина), Ілля Дмитрів (Велика Британія), Ярослав Мусянович (Франція), Степан Мудрик (КОГЦУ); генеральний секретар Мирон Барабаш (Канада); фінансовий секретар Леонід Філь (Канада); скарбник Франко Мартинюк (Канада); члени Президії: визначені два представники Української Католицької Церкви, два представники Української Православної Церкви і один представник українських Протестантських віроісповідних централь, Богдан Долішний (Канада), Володимир Мазур (УККА), Стефанія Букшована (УККА), Іван Флис (УАКР), Іван Олексин (УАКР), Богдан Шебунчак (УАКР), Стефанія Савчук (СФУЖО), Олександра Ковальська (СФУЖО), Павло Юзик (КПЛюдини), Любомир Романків (КУМО), Роман Дражньовський (СКВОР).

Секретаріят СКВУ: 2 представники УКЦеркви, 2 представники УПЦеркви, 1 представник українських Протестантських віроісповідних централь, 6 представників із ЗСА, а саме: І. Білинський, В. Мазур, С. Букшована, І. Флис, І. Олексин, Б. Шебунчак; 6 представників з Канади, а саме: Б. Долішний, В. Кирилюк, Л. Філь, М. Барабаш, П. Саварин, Ф. Мартинюк; 3 представники з Великої Британії: І. Дмитрів, Іван Равлюк, Андрій Костюк; 2 представники з Австралії: Ю. Денисенко, Юрій Менцінський; 2 представники з Арґентини: Мирослав Самоверський і Дмитро Грабар; 2 представники Німеччини: Антін Мельник і Володимир Леник; 2 представники Франції: Ярослав Мусянович і Володимир Косик; 5 представниць СФУЖО: Марія Квітковська, Стефанія Савчук, О. Ковальська, Іванна Рожанковська, Ганна Мазуренко; 2 представники Світової Координаційної Освітньої Ради: Р. Дражньовський і Богдан Голинський; уступаючі два президенти СКВУ: мгр Іван Базако і Микола Плавюк (останній не прийняв номінації з приводу інших обов'язків); по одному представникові від окремих тіл: П. Юзик (Комісія Прав Людини), Любомир Романків (Конференція Українських Молодечих Організацій), Степан Мудрик (Координаційний Осередок Громадських Українських Централь); по одному представникові від міжкрайових організаційних надбудов: Василь Янішевський (Пласт), Теодозій Буйняк (СУМ), Ярослав Падох (НТШ), Василь Омельченко (УВАН), Богдан Федорак (УВФронт), Павло Дорожинський (ІСНО), Микола Кулик (Товариство колишніх Вояків УПА), Петро Мельник (СВУ), Василина Петришин (Світове Об'єднання Гуцулів), Мирон Утриско (Товариство „Бойківщина"), Володимир Сохан (Український Народний Союз), Ярослав Савка (Світова Організація Гетьманського Руху), Богдан Лончина (Світове Українське Патріярхальне Об'єднання), Роман Данилевич („Обнова" Українські Католицькі Академічні Організації), Теодозій Волошин (Українське Вільне Козацтво). Інші міжкрайові надбудови подадуть своїх представників пізніше.

Контрольна комісія: Іван Геврик і Василь Безхлібник (Канада), Іван Винник (УККА) і представник УАКРади (ЗСА), Юрій Ковальчук (Европа), Юрій Дехнич (Австралія), Роман Зінко (Арґентина), Мирослава Шеремета (СФУЖО), Остап Сокольський (заступник з терену Канади).

Повний склад Президії і Секретаріяту СКВУ буде поданий пізніше після узгіднення його з новою Президією.

У СВІТІ

МІНІСТРИ ОБОРОНИ КРАЇН НАТО заявили в середу, 7-го грудня, після закінчення чергової сесії цього оборонного пакту, що продовження розміщення в Західній Европі нових американських ракет середнього засягу, повинно бути вирішальним елементом у змушенні Совєтського Союзу повернутися за стіл переговорів у Женеві про зменшення в Европі кількости ракет такого типу. В цей сам час міністри оборони висловили погляд, що не слід узалежнювати переговори про обмеження стратегічної зброї від переговорів про ракети середнього засягу.

ОФІЦІЙНЕ ПРЕСОВЕ агентство Болгарії повідомило в середу, 7-го грудня, про закінчення конференції в столиці Болгарії міністрів оборони країн Варшавського пакту. На зустрічі, яка тривала три дні, обговорювалися правдоподібно військові заходи цих країн, спрямовані проти розміщення нових американських ракет середнього засягу в Західній Европі.

ДВА ЕСПАНСЬКІ пасажирські літаки зударилися на стартовій доріжці в густій мряці вранці 7-го грудня, вбиваючи понад 90 осіб і поранивши понад 30. Приблизно 45 осіб залишилися живими. Це вже друга така велика летунська катастрофа на мадридському летовищі за останні 10 днів. Один літак обслуговував міжнародні лінії, другий внутрішні. Літак, який летів до Риму мав на своєму борті 93 пасажири, серед яких були 40 японських туристів. Всі японці загинули, крім трьох молодих пар, які відбували пошлюбну подорож до Европи.

ОФІЦІЙНІ ПРЕДСТАВНИКИ італійського уряду повідомили в середу, 7-го грудня, про те, що Папа Іван Павло II попросив італійські власті дозволу зустрітися на Різдво з замаховцем на його життя турком Мехмедом Алі Аджею. В повідомленні сказано, що Папа попросив побачення в „рамках поновного і явного натяку на помилування у зв'язку зі Святим роком відпущення".

ШВАЙЦАРСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ у таємному голосуванні в середу, 7-го грудня, відкинув кандидатуру першої жінки на посаду в державній урядовій установі, так званій Федеральній раді, яка складається з сімох осіб. Як відомо, жінки у Швайцарії дістали повне право з мужчинами лише 1971 року. Економіст 55-літня Ліліян Ухтенгаген представляла кантон Цюріха в нижчій палаті швайцарського парляменту від 1971 року, але тепер її не вибрали до Федеральної ради. У цих виборах переміг Отто Штіх, 56-літній економіст.

„КОЛЮМБІЯ" З УСПІХОМ ЗАКІНЧИЛА МІСІЮ

Міжпростірний корабель „Колюмбія" причалив щасливо на землю. Вгорі — один із кількох джетів, які ескортували „Колюмбію" під час причалення.

Сан Франсіско, Каліф. — Міжпростірний корабель „Колюмбія", перебовши деякі труднощі у функціонуванні одного з п'ятьох комп'ютерів, щасливо повернувся на землю, приземлившись на простобому летовищі бази Едвардс в Каліфорнії, привізши зі собою багато наукових здобутків та досвід з переведених експериментів у спеціяльній ляборатрії европейського виробництва.

Як відомо, тим разом на кораблі перебувало аж шість астронавтів, включаючи також одного західньо-німецького фізика. Згідно з первісним пляном міжпростірний корабель мав перебувати у просторах дев'ять днів, його полет продовжено до 10-ох днів, а приземлився він вісім годин після назначеного первісного часу, о год. 6:47 увечорі (східнього часу) в четвер, 8-го грудня ц.р. Корабель, вагою 110 тонн, на покладі якого знаходилось ще додаткових 60 тонн приладдя, головно велика медична ляборатрія для проведення запланованих експериментів у великій віддалі від землі, осів дуже прецизно і ніхто навіть не дивувався, бо це вже не перший полет американського міжпростірного корабля і централя міжпростірних полетів в Гюстоні, Тексас, розпоряджає вже досвідженими пілотами-ветеранами. Головним командиром і рівночасно навіґатором „Колюмбії" був тим разом майор Джан Янґ, який заявив після посадки, що „ми мали такі пережиття, які людина може мати тільки раз у житті". Поїздка 53-літнього Дж. Янґа була шостою і мабуть останньою, як відмічають про це присутні кореспонденти, які ввесь час слідкували за історичним полетом „Колюмбії".

Президент Роналд Реґен в окремій заяві поздоровив астронавтів із щасливим поворотом і досягненням під час їхнього 10-денного перебування у стратосфері Ляборатрія для цього полету була збудована у Західній Німеччині і коштувала один більйон долярів. Вона обладнана пона 70-ма різними інструментами та приладдям для різних астрономічних, атмосферичних та інших дослідів й обчислень. Крім Дж. Янґа на кораблі були: майор Брустер Шов, д-р Роберт Паркер, д-р Ульф Мербольд (німець), д-р Овен Гарріот і д-д Байрон Ліхенберґ.

В АМЕРИЦІ

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ офіційно звернулись до генерального секретаря Об'єднаних Націй Хавіє Переза де Куеяра, щоб він інтервеніював перед урядом Сирії у справі американського пілота захопленого сирійськими військами під час зістрілення американського літака в Ливані. Вже раніше Сирія заявила, що не думає звільняти пілота, поручника Роберта Ґудмана, аж до часу поки ЗСА не заберуть з Ливану своїх морських піхотинців, які стаціонують там як частина мирового корпусу, разом з військовими контингентами Великобританії, Франції й Італії. До речі Італія носиться з думкою забирати своїх вояків з Бейруту. Амбасадор ЗСА до ОН Джін Киркпатрик особисто розмовляла в тій справі з Куєяром.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН і деякі його найближчі співробітники зустрілися в середу, 7-го грудня ц.р., з нюйоркською групою сформованою Лю Лерманом, несупішним кандидатом на губернатора цього стейту, яка плянує розвинути активність під час і перед федеральними виборами. Первісним завданням групи є придбати достатньо фондів для Республіканської партії для ведення передвиборчої кампанії і допомогати виборчому комітетові творити добру опінію про республіканського кандидата і його програму серед народу. Організація, бюджет, якої коливається між 1,5 і 2,3 мільйона долярів річно, плянує додатково зібрати 15 мільйонів долярів для виборчої кампанії.

АМЕРИКАНСЬКІ ЗАСОБИ масової інформації повідомили, що тільки в самому Фракфурті, Західня Німеччина, фільм про нуклеарну катастрофу продукції американської телекомпанії Ей-Бі-Сі, п. з. „Один день пізніше" оглянуло досі 250,000 осіб, а англійську версію фільму кілька тисяч американських вояків і громадян ЗСА взагалі.

ЕЛИЗАБЕТ ДОЛ, секретар Департаменту транспортації, заявила кореспондентам, що президент Роналд Реґен робить все, що є в його силах, щоб затерти різницю, яка заіснувала раніше між його Адміністрацією і жіночими організаціями, шляхом поправи економії і публікацією тих досягнень, які йому вдалось зробити для жінок. Крім того декілька жінок є тепер на найвищих становищах в Адміністрації і дипломатичному корпусі. На думку Е. Дол, жінки багато більше користають тепер, як користали під час попередніх адміністрацій. Для цього вона наводила численні приклади.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ внутрішніх справ Віллієм Кларк своїми новими зарядженнями і деякими змінами закінчив еру свого попередника Джеймса Ватта. Він, наприклад, дозволив речникам організацій для охорони довкілля переглянути документацію федеральної Агенції плянування і тим самим злагіднив існуючий вже віддавна конфлікт між ними і згаданим Департаментом. Не зважаючи на деяку лібералізацію відносин між ним і групами збереження довкілля, В. Кларк цілком не думає міняти загальної політики Адміністрації президента Роналда Реґена, яка стремить до відкриття нових власних джерел енерґетики, зокрема нафти і природнього газу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Криза переговорів

Покидаючи в Женеві переговори з американцями в справі обмеження атомових ракет, совєтські дипломати „совісно" виконали свою погрозу, що Москва покине переговори, цебто виконали до букви цей сценарій, що його було написано і підготовано в Москві.

Юрій Андропов і його кремлівські соратники давно погрожували, що вони зірвуть ці переговори, якщо Америка впровадить нові атомові ракети до Західньої Европи. Вони теж заповідали, що в даному випадку СССР почне ряд протизаходів, а саме збільшить число совєтських ракет типу СС-20, наставлених на всі більші центри в Західній Европі, як теж приспішить збільшення атомової зброї меншого калібру. Деякі спеціялісти-чужинці в Москві були і далі є цієї думки, що Москва ніколи не думала довести цих переговорів до якогось конкретного й позитивного завершення, бо не хотіла апробувати в політичному договорі приміщення нових американських ракет „на порозі Совєтського Союзу".

Ще інші західні спеціялісти в Москві переконані, що зірвання переговорів спричинила таки „криза персоналу" в Кремлі, конкретно таємне і невияснене зникнення Юрія Андропова з політичної сцени в Москві. Ці спеціялісти твердять, що під цю пору в Політбюрі немає рішаючого голосу, який міг би був приказати совєтським дипломатам продовжувати переговори в Женеві. Отже, вважаючи це найкращим виходом, тобто не беручи жадної відповідальности на себе — совєти постановили вийти з конференції, наслідуючи давню втерту рутину Ґромика а це, що коли міжнародні переговори не йдуть по лінії Москви, вони демонстративно покидають залю конференції.

Мабуть ще інший чинник входив в рахубу московської дипломатії, а це знівечені надії, які Москва покладала на „рух за мир" в Західній Европі, а особливо на голосні крики „партії зелених" у Західній Німеччині та партію праці у Великобританії. В останніх парляментарних виборах в цих країнах обидві ці партії ганебно програли, а з ними програла також Москва.

Як можна було сподіватися, ці сумнівні „прихильники миру" тепер критикують Америку, що буцім то „антисовєтський курс" президента Реґена спричинив вихід совєтської делеґації з роззброєневої конференції в Женеві. Вони безсоромно твердять, що совєтів „спровокувала" політика Реґена. Не згадують вони, що навіть перед впровадженням нових американських атомових ракет до країн НАТО, Совєтський Союз мав велику перевагу над американським атомовим арсеналом, і тепер, з доданням нових совєтських ракет, Москва матиме перевагу над Америкою в Західній Европі.

Але цю реалістичну можливість західньоевропейські „прихильники миру" не хочуть брати під увагу, бо вони з „традиції підтримують кожньочасну політику Совєтського уряду, без огляду на це чи вона є в інтересі загального миру, чи тільки діє в користь совєтсько-московської імперії.

Речники американського Уряду вперто повторюють, що по часі совєтські дипломати таки вернуться до конференційного стола в Женеві, а це зокрема тоді коли зрозуміють, що вони не змогли стероризувати Західньої Европи і навернути її на антиамериканський шлях.

Зрештою, навіть якщо б Москва не вернулася на конференцію, втрати великої не буде, бо цілий світ знає, що Кремль використовує міжнародні конференції виключно для своїх пропаґандивних цілей, розбудовуючи свою мілітарну силу, щоб її вживати як знаряддя своєї домашньої і закордонної політики.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Іван Кедрин

СВІТЛА І ТІНІ IУ СКВУ

Під кінець нарад IV СКВУ, коли вже всі 'бомби', які могли розірвати Конґрес, були розряджені, головуючий Ярослав Білак звернувся до представників преси зі закликом, щоб вона писала про той Конґрес позитивно у дусі замирення, а не розсварювання громади. Цей заклик Я. Білака гармонізував з цілою його настановою і його поведінкою на цьому керівному невдячному пості: він послідовно (і успішно) змагав до переламання усіх перешкод і збереження СКВУ, — дармащо інколи відчувалось, що і його свята терпеливість добігала до кінця і він ось-ось міг втратити подивугідний спокій. Але Я. Білак знає, що завданням преси є: 1) подавати факти можливо якнайдокладніше, і 2) коментувати їх за поглядами коментатора та ідеологічним обличчям даного часопису і його видання. Тому заклик Ярослава Білака, хоч який шляхетний своєю інтенцією, не може захитати згадані принципові завдання присутніх на IV СКВУ журналістів.

Розмежувати світла від тіней IV СКВУ та ще й зробити це так, щоб не поминути деяких важливих аспектів дуже трудно. Бо одних і других було багато і деякі з них можна оцінювати різно: вони дискусійні. Але, здається, найпершим світлим моментом IV СКВУ було, як за попередніх трьох таких зібрань, його чисельність. Розпочато наради при наявності 375 зареєстрованих делеґатів. В ході нарад реєструвалися прибулі до Торонто пізніші делегати, і за останнім звітом Верифікаційної комісії (Іван Винник, звіт дуже діловий і докладний), членів СКВУ, включно з членами Секретаріяту, було понад 600. Майже ще раз стільки було гостей, і предсідник правильно призначив делеґатам і гостям відокремлені місця. Сам факт, що прибули українці з Австралії, різних країн Европи і Південної Америки, вказує, що ідея СКВУ завжди актуальна, атракційна. Коли порахувати кошти подорожі з таких віддалених континентів, кошти приміщення в готелі, де мешкала більшість делегатів (по 75 долярів денно), реєстраційні й інші оплати, то мабуть, не буде великого перебільшення, коли їх (кошти) переведення IV СКВУ обрахуємо на кругло — більше або менше — один мільйон долярів. Громада склала цю суму, бо вважає, що Світові Конгреси Вільних Українців — це таки варті видатку і зусилля могутні антисовєтські маніфестації.

Другим найбільшим позитивом була присутність знову всіх найвищих достойників всіх трьох Церков: був Митрополит УАПЦ; були Митрополити УКЦеркви з ЗСА і Канади, були архиєпископи і епархіяльні єпископи, були найвищі репрезентанти Євангельської Церкви, і всі вони своєю участю, та своїми промовами в однаковому примирливому дусі демонстрували якнайвиразніше існування екуменізму у практиці. Підкреслювання у їхніх промовах трагедії Українського голокосту з-перед півсторіччя і згоди на спільне якнайбільш величаве відзначення 1000-ліття християнства України свідчило знову про громадську виробленість теперішнього українського духовенства в діяспорі, на верхівці і на низах. Теза, що громадсько-політичне життя — це домена світських людей, остаточно збанкрутувала. Ті члени Конґресу, які ще розмірно недавно проголосили були таку тезу, — на IV СКВУ фактично її відпекалися — і це явище добре, позитивне.

Світлом IV СКВУ було безумовно те, що: 1) обрано на предсідника людину, яка вміє керувати такими зборами кількасот людей з різних середовищ і з різною психікою. Я запитував Ярослава Білака, чому він не покористувався правом предсідника, „екс презідіо" перервати довжелезну дискусію над безнадійною справою „виключення" із СКВУ, чи — згодом — „засудження" одного поважного партійно-політичного середовища, і не покликав по одному представникові „за" і „проти" задля заощадження часу. Він відповів: „Я зробив це свідомо і пляново, щоби люди виговорилися і самі прийшли до переконання, що на залі пленарних нарад цієї справи не можна вирішити". Це розумний підхід розумної людини, 2) найбільшим позитивом IV СКВУ було безперечно закінчення його одноголосним вибором цілого нового Секретаріяту СКВУ, і найсвітлішим моментом було обрання на нового президента СКВУ Петра Саварина, який має таку повагу свого прізвища в Канаді й поза нею, що не було контркандидата. Колишній дивізійник, активний пластун, канцлер великого університету, він — людина не тільки з українським минулим і сучасним, але людина великого такту і першорядного знання української проблематики, 3) приєднання на промовців під час полуденків і на кінцевому бенкеті видатних представників канадської державної чи провінційної влади, 4) прийняття до СКВУ всіх тих організацій, що їх не хотів прийняти Секретаріят СКВУ, та які, за статутом, відкликалися до Пленуму СКВУ. Зокрема — прийняття Української Американської Координаційної Ради без голосування, за згодою також від теперішнього проводу УККА, який первісно палко цьому запечував. Це був чималий позитив.

До найбільших неґативів, до густіших тіней треба зарахувати дуже низький рівень дискусії. Під час нарад СКВУ згадувано знову

(Закінчення на ст. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Слово до Ікера

(Виголошене на 70-річчі Ікера в Ню Йорку)

Що ж можна Вам ще сказати, Дорогий Ювіляте, коли вже стільки привітань і добрих побажань впало з приводу Вашого 70-річчя?

Хіба повторити за Максимом Рильським із його вірша на власний день народження, що з „кожним роком більше місця тузі, відслоняє цей веселий день". Але не думайте про те, — як казав цей же поет — що „скоро край, і сьому десятку юнацький. пал уже не до лиця", і що „так хотілося б спочатку й — признатись щиро — без кінця!"

Сьогодні хай вам буде радісно на серці, що ми усі з Вами хочемо показати Вам свою дружбу і наше тепло; що ми радіємо, бо маємо Вас здорового і творчого посеред нас.

Коли не так давно приготовляли ми тут в Ню Йорку 85-річчя іншого визначного члена СУЖА також Івана, але Кедрина, одна із ініціяторок того ювілею Маруся Бек прислала мені віршик невідомого американського автора, про це, що коли людина робить іншим приємність треба їй сказати відразу, тепер, а не чекати на час, коли вона вже того не може чути.

Тому, дозвольте сьогодні подякувати Вам від нас українських журналістів Америки за те, що так вірно і довго служили нашій професії і давали читачам хвилини розваги та усміху. Хоча справжнім журналістом Ви ніколи не були, а таки письменником, Ви, однак, розпочали свою кар'єру на сторінках української преси у Львові та перервали її у щоденнику „Свобода" в Америці для повної письменницької праці щойно перед двома роками.

Скільки довгих років стоїть поміж: „Новим Часом", а „Свободою"", скільки соток фейлетонів, гуморесок, нарисів і оповідань вийшло за цей довгий час з-під Вашого пера, знаєте лише Ви.

Можливо, що на цій постійній службі журналістиці потерпіла ваша письменницька творчість, — як твердять наші колеги із „Слова", — але не один добрий письменник согрішив так як Ви і різку межу поміж журналістикою, а письменництвом важко провести. І саме тому ми сьогодні можемо вітати Ікера як письменика і фейлетоніста-гумориста. Хоча, у Вас цей гумор часто пробивається лише крізь мряку того ніколи не проминаючого у Вас смутку, а передусім туги за рідною землею. І ці почування не прийшли до Вас із віком і переселенням, як зрозуміла носталгія, але були вже тоді, як Ви молодим хлопцем пробували свого пера.

Ось, що говорить до нас Іван Керницький із припорошених часом старих газет з-перед п'ятдесяти років: „Як столітні меди, мов кадило на захристії по Великім Вході, як хата на новім, купайловим зіллям замаєна — пахне земля... Ген з усіх-усюдів іде межами й борознами, по росах, по сонних голівках квітів, котиться, пливе дужою лавою дивній, могутній і лаcкавий подих: Це — земля благословить... Благословить і мене, свого блудного сина, що змалечку відцурався її, пішов шукати цвітки щастя на перехресних, світових стежках..."

Чи можливе, щоб у двадцятилітнього хлопця було таке передчуття майбутнього, яке його чекало? Бож справді, пішов цей блудний син шукати квітки щастя на світових стежках, хоча не по волі, а по неволі.

Чи найшли Ви її оцю символічну квітку щастя? Не знаємо. Але може сьогодні у тих коротких годинах у дружньому колі приятелів і вдячних читачів, вона таки заквітне у Вашому серці та дозволить Вам на мент відкинути всю тугу і усміхнутися справжньо, а не крізь сльози, як у Ваших писаннях.

О-КА

Наталія Ємець

ДОВІДНИК З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Том І; упорядкували: Кость Церкевич і Вадим Павловський; консультанти: Наталія Пазуняк і Микола Дупляк; передмова: д-р Лука Луців; Науково-Дослідне Товариство Української Термінології, Ню Йорк, 1982.

Цією книжкою Науково-Дослідне Товариство Української Термінології відзначає десятиліття своєї праці.

Книжка ця — довгождана і дуже потрібна. „Довідник з української мови" — це довідник з граматики поширеної включно до лінґвістики, крім традиційних розділів фонетики, морфології та синтакси.

Упорядники і консультанти взяли під увагу потребу суспільства, в якім українська мова існує острівцями в чужомовному океані і включили розділи Ортоепії (правильної вимови), Лексики, Фразеолоґії, Стилістики, Порядку слів у реченні, Транскрипції і транслітерації та розділ пояснень часто вживаних скорочень. Правила в цих розділах болюче потрібні людям, котрі здебільшого спілкуються не українською мовою, і українські вислови яких (людей) часто асимілюються до правил тієї граматики, яку вживають в щоденній мові.

„Довідник з української мови" цілеспрямований на широку публіку — „... для кожної людини, котра б хотіла правильно користуватися своєю рідною мовою в слові й на письмі", пише д-р Луців в Передмові. Книжка ця допоможе учителям рідних шкіл, які камінеломно працюють щоб видобути з устарілих підручників цікавий матеріял для навчання мови.

Щоб скласти цей Довідник автори звернулися до відповідних вже надрукованих праць мовознавців на еміґрації та в Україні, від „Українського правопису" Державного Видавництва України, Харків 1929 року аж до „Українського правопису" Яр. Рудницького, 6-те вид., Ню Йорк, 1979 р. і також використали низку совєтських видань таких як „Курс сучасної української літературної мови" М. А. Жовтобрюха і Б. М. Кулика, вид. „Радянська школа" Київ 1961 р. та інші.

Книжка-Довідник сприймається дуже легко. Автори не заглиблюються в дискусію теорії, але стисло і коротко вияснюють правила, вимови, правопису, вживання розділових знаків та різновиди стилістичних можливостей і часто подають ілюстративні приклади.

Упорядники редаґували використовувані тексти, щоб усунути русифікаційну фразеологію, але все таки дещо переочили або не довели думки до кінця: Наприклад, в розділі „Українська літературна мова і діялекти" пишуть: "... діялекти тепер уже не творяться... Після революції 1917 р... діялекти втрачають свої риси і помітно зближуються з літературною мовою". Це не зовсім правильно. Діялекти існують і творяться, але з меншою інтенсивністю завдяки розвитку шкільництва та поширенню комунікації по радіо, кіно та телебаченню. Літературна мова збагачується, вбираючи в себе слова з діялектів і цим забезпечує свою живучість на майбутнє. Живий народ завжди творить щось своє, більш експресивне ніж уже кимсь придумане, але літературна мова не всі новотвори сприймає, а вибирає тільки найбільш в певний момент доцільне.

На 7-ій сторінці автори пишуть: „...українська літературна мова... у царській Росії, не мала умов для свого нормального розвитку." Розуміється! Чого б то українська мова та мала розвиватися в Росії або навіть мати там сприятливі умови для розвитку?! Українська мова розвивалася в (чи на) Україні. Вислів „в Росії" слід би замінити на „в російській імперії". Далі пишуть: „Царизм душив творчі сили народу... „Краще б „Уряд душив..." або „Росія душила..." і також замість „...заборонялося друкувати книги українською мовою в Росії..." треба „... в російській імперії" або „в російській державі".

Місцями трапляються дивні вислови, такі як „пень" слова замість „корінь" (ст. 34); „ремарки", „уваги" та „застереження" замість „зауваги"; „стилістична вага" замість „стилістична вагомість" (підкреслення моє Н. Є.); на 41-ій сторінці місяць май окреслений, як дванадцята частина року. Це по якому обрахуванню? Місяць травень, поетично деколи названий маєм, вважається п'ятою, не дванадцятою частиною року. Не сконсолідовано знання про риску. Місцями називають її „дефісом", місцями „тире", а деколи „розділкою". Добре було б зібрати всі відомості про неї і пояснити різновидності в назвах.

На 56-ій сторінці автори пишуть: „...За радянської влади українська мова засмітилася тисячами малозрозумілих і потворних нових слів, що відомі під назвою абревіятури..." Замість „засмітилася" краще б сказати „в українську мову ввійшло..." тому, що виникли явища в житті і треба було їх назвати. Народ, який живе з цими явищами, сприймає і розуміє й слова. Діло мовознавців є вивчати їх і пояснювати, не засуджувати.

На 68-ій сторінці зайвим є вислів „...як і ортографії споріднених російської та білоруської мов". Можна не повторяти трибратнього

(Закінчення на ст. 4)

П'ЯТЬ ДЕМОКРАТИЧНИХ кандидатів на президента вирішили відкласти тимчасово існуючі між ними непорозуміння і сильно заатакували політику президента Роналда Реґена. Під обстріл попали не тільки зовнішня і внутрішня політика, але також економіка, висадка на Ґренаду, яку вони все ще схильні порівнювати з інвазією Москви на Афганістан, суспільні справи тощо. Демократичні кандидати роз'їжджаються тепер по країні і допомагають місцевим активістам збирати фонди для передвиборчої кампанії їхнього кандидата, який буде обраний конвенцією в літі 1984 року. Найновіший кандидат, негритянський проповідник Джессі Джексон, гостро заявив, що найголовнішою ціллю демократів є поставити республіканську Адміністрацію на коліна і примусити її „піти на пенсію". Поміркованi демократи і республіканці критикували Джексона за гостроту його вислову, а деякі саркастично заявили, що своїми заявами він стелить собі доріжку на „емеритуру".

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН привітав у середу, 7-го грудня, короля Непалю Бірендру як чемпіона миру та висловив своє зрозуміння проблем, які стоять перед королем у його намаганнях покращання життя в цій гімаляйській країні. Вітаючи короля і його дружину Апшварію на початку їх двотижневого перебування в ЗСА, Президент особливо підкреслив позитивне значення засудження королем совєтської окупації Афганістану та готовість Непалю вислати добровольців до миротворчих сил ОН.

Іван Стебельський

ВІД КОМІТЕТУ ДО „БАБИН ЯР ПАРКУ" В ДЕНВЕРІ

V

З боку жидівської так званої зорганізованої громади нагло вийшли великі застереження так проти узгіднених написів, як також знову проти спільного парку. На арену виступили провідники сильних жидівських організацій, як Жидівська Федерація Блейд і Ліґа проти знеславлювання, які заявили, що наша умова з Фундацією не варта торби січки, бо була зроблена абсолютно без їхньої згоди й співпраці. Вони сильно напали на Екзекутивну Фундацію, особливо на її президента, закидаючи їй „податливість" і „м'яку лінію" супроти наших домагань. Ці всесильні представники домагалися не лише зміни вже узгіднених написів на ґранітних монолітах, але, що найважливіше, відгрожувалися викинути нас з парку зовсім й повернути нам 10,000 долярів, що ми їх заплатили до міста.

Ми не дали себе стероризувати, рішуче відкинули всі їхні домагання, мовляв у нас на руках є леґальна умова прийнята містом й ми будемо боронити наших інтересів, хоча нам цікаво є стрінути нових і сильних противників, й засадничо ми від переговорів не відказуємося.

Відбувалися важкі й довгі, особисті й офіційні переговори, зустрічі з новими завзятими противниками, що забрало майже два місяці. Все це вимагало великої терпеливости й здорових нервів. Дуже добре вив'язався зі своєї ролі, як посередник у приватних зустрічах з головою Федерації Ю. Мошинський, який переконав його не лише в конечності спільного парку, але також про абсолютну потребу українцям і жидам працювати разом і боротися спільно проти того самого ворога, тобто Совєтського Союзу.

У цьому конфлікті місто проголосило невтральність і затримало всі праці в парку. На це рішення міста, що рівночасно доказувало нашу сильну позицію і наше партнерство в парку, мала вплив наша зустріч і вияснююча розмова з директором парку і його співпрацівниками. Тоді він в імені міста заявив, думаю не без порозуміння з посадником, що обидві сторони мають право бути заступлені в парку, бо це публічний парк, як теж українська громада також дала гроші на дальшу будову. Директор рівнож сказав, що обидва комітети мусять зі собою договоритися і прийти до згоди, бож саме місто задля зрозумілих політичних причин не може мішатися у розходження, займаючи позицію у користь однієї чи другої сторони. Вкінці він зарядив стримання робіт у парку аж до осягнення повної згоди.

Це рішення директора парків дуже скріпило нашу позицію у ведених переговорах з новими і старими опонентами. Вони переконалися, що викинути нас з парку в такій ситуації — нелегка справа, щоб рятувати дальшу розбудову парку і його успішне відкриття, треба шукати компромісу. У такій ситуації під натиском обставин скликано спільні наради з представниками Фундації і зорганізованої жидівської громади. Вона не дала позитивної розв'язки з огляду на великі розходження і щойно на наступній зустрічі 28-го липня у домі бизнесмена й мільйонера голови Федерації при участі усіх членів Комітету Екзекутиви Фундації і представників зорганізованої жидівської громади остаточно осягнено компроміс.

Зроблено нову умову, що її підписали всі присутні, а копію мали вислати до посадника і директора парків. Виглядало так, що нарешті маємо повну згоду з цілою жидівською громадою і запевнену співпрацю та поновне визнання нашого комітету як рівнорядного чинника. З огляду на втрачений час рішено відкласти відкриття парку аж на весну, можливо до квітня 1982 року.

Ми вислали до нашої преси відповідний комунікат, що вияснював причини відкладення відкриття парку та подали новий реченець.

І коли виглядало, що вже всі справи позитивно полагоджено, а найважливіше узгіднено нові написи на ґранітних монолітах, що їх уже в тому часі поставило місто на відповідно запланованих місцях, прийшла нова несподіванка і нова затяжна криза. Тим разом ми боролися дуже завзято, здавалося б за дурничку, а саме за кому.

На оригінальній усіми підписаній умові на першому найважливішому моноліті було сказано, що: „в пам'ять 200,000 жертв, які померли в Бабиному Ярі — Київ УССР, від 29-го вересня 1941 до 6-го листопада 1943 року більшість жидів разом з українцями й іншими". Отже жадної коми не було, ми за це боролися на останніх нарадах і жиди погодилися. На нашу думку, такий зміст без коми звучав багато корисніше для нашої справи.

Яке було наше здивування, коли на офіційних текстах написів, переданих для міста й фірми Еріксона, що мав робити написи на монолітах, перед словом „разом" появилася нещасна кома, міняючи текст у нашу некористь і ламаючи тим самим щойно врочисто підписану умову. Ми негайно запротестували перед директором парків, Еріксоном і Фундацією, заявляючи, що на жадні зміни в підписаній умові ми ніколи не погодимося і напис має бути так як ми погодилися.

Почалася нова затяжна криза, що тривала до кінця 1981 року, бо жадна сторона не захотіла поступитися. Вкінці жидівська громада погодилася на оригінальний текст і конфлікт зліквідовано.

Вміжчасі дня 27-го вересня 1981 року у газеті „Ню Йорк Таймс" була надрукована обширна й дуже провокативна й протиукраїнська стаття про Бабин Яр авторства Лусі Давідовіч. Ця стаття своїм неправдивим змістом, як і фальшивими оскарженнями в сторону цілого українського народу, наробила багато шуму в нашій громаді. Ми її сприйняли як виклик до боротьби й почувалися до обов'язку дати гідну відсіч. Вирішено, що я напишу обширну документальну відповідь до нашої преси, а Ю. Мошинський до „Ню Йорк Таймсу".

Моя стаття була видрукована на сторінках майже всієї нашої преси, а статтю Ю. Мошинського „Ню Йорк Таймс" ніколи не помістив.

Приблизно в половині січня 1982 року Фундація повідомила нас, що починається нова партизанка проти нас і спільного парку, тим разом з боку так званих „survivors", це значить колишніх в'язнів кацету. Вони знов зорганізували жидівську громаду проти нас і бундючно заявили, що всі українці — це нацистські коляборанти, погромники, які нищили жидів під час Другої світової війни, де попало. Вони сказали теж, що нас цілковито викинуть з парку та нема й мови про якісь написи, в яких була б віддана пошана українським жертвам.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ! ПОЛАДНАЙТЕ СВОЇ ВАЖЛИВІ СПРАВИ ЩЕ ПЕРЕД КІНЦЕМ РОКУ. ЗОКРЕМА ЗАБЕЗПЕЧІТЬ СЕБЕ І СВОЇХ РІДНИХ ПЕРЕД НЕСПОДІВАНКАМИ ДОЛІ ОДНОЮ З ЧИСЛЕННИХ І ДЕШЕВИХ ГРАМОТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ВВІЙДІТЬ У НЕВІДОМИЙ НОВИЙ РІК З ДОСТАТНІМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ.

КОМІТЕТ *запрошує* **КОЛЕҐ, ПРИЯТЕЛІВ І ЗНАЙОМИХ**
на ТОВАРИСЬКУ ВЕЧІРКУ
для вшанування 75-ліття заслуженого актора Української Сцени
ВОЛОДИМИРА КОРОЛИКА
яка відбудеться
в суботу, 17-го грудня 1983 р., о год. 5-ій веч.
в домівці Українського Спортового Клюбу
122 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
ЗА КОМІТЕТ:
Д-р Володимир Заньків **Евген Стахів**

Станична Старшина Пластової Станиці в Ню Йорку
повідомляє, що
в суботу, 17-го грудня 1983 р., о год. 2-ій по пол. загостить до Пластового Дому
СВЯТИЙ МИКОЛАЙ
Запрошується до участи не лише Пластунів, але також українську дітвору м. Ню Йорку й околиць.
•
Небесна канцелярія буде відкрита у Пластовому Домі, 144 Друга Авеню від 11-ої год. ранку.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Листопадове свято в Сиракюзах

Тих, хто брав участь у боротьбі за визволення нашого народу з-під чужого ярма, або хто хоч трошки пам'ятає зрив народу до волі, між нами щораз менше. На людей, що брали активну участь у змаганні нашої нації за самовизначення, дивимося нині з особливою пошаною, а то й заздрістю. Вони ж мали нагоду боротися, вони цієї нагоди не проспали. Слава їм. Боротьба—це не розвага. Та хіба ж це честь прожити свій вік у ярмі та не пробувати скинути його за всяку ціну з себе та з роду свого? Хіба ж це слава прожити свій вік на чужині, знаючи, що Україна в неволі, і не помогти їй активно позбутися чужого ярма?

Українська вільна спільнота у світі не без причини вшановує щорічно синів і дочок свого народу, що боролися за кращу долю нації, вшановує й кожноразовий змаг народу за самостійність батьківщини. Так і годиться.

Старанням Відділу УККА, сиракюзька громада відзначила 65-ті роковини Листопадового зриву святочною програмою у неділю, 20-го листопада ц.р., в залі місцевого Українського Народного Дому.

Вже сама декорація сцени великим портретом львівського двірця та китицями калини і національного гербу на тлі великої вишивки, нагадувала про зміст нинішнього свята та створювала поважний настрій, а написи 1918--1983 вказували на час відзначуваної події та на його швидку приминальність.

Святочну програму відкрив своєю появою на сцені 17-особовий чоловічий хор „Сурма" під керівництвом мгр Марусі Качмар-Тишко. У його виконанні пісні, що наближають до нас бурхливі та славні дні листопада у княжому Львові: „Гей, у лузі червона калина" муз. М. Гайворонського та „Проляглa доріженька" муз. П. Майбороди. Солісти—П. Ткач і В. Косяк.

Глибоку змістом святочну доповідь прочитав о. крилошанин Богдан Смик з Ютики. Він же ж пам'ятає листопадові дні у Львові, тому кожне слово очевидця вагоме та насичене природною любов'ю і пошаною до подій його дитинства. Оцю любов до світлого минулого о. Б. Смик вмілим словом передає молодим поколінням, а вони повинні зберегти пам'ять про Листопадовий зрив і передати її молодшим від себе.

Після доповіді слідувала деклямація „Львів наш!" О. Олеся у виконанні студента Юрія Войтовича. Йому на зміну Софійка Бутенко виконала на флейті дві мелодії: „Зірвалася хуртовина" муз. В. Витвицького та „Заквітчали дівчатонька" муз. Р. Купчинського. Потім прийшла деклямація вірша Р. Купчинського „Листопад" у виконанні Христофора Петровського. На бандурах пописувались виконанням мелодій до пісень „Зелений гай" та „Човен хитається" Богдан І Галя Ємці. Після них йшла деклямація „Листопадовий зрив" В. Фіцаловича у виконанні Ярусі Дупляк.

Слід згадати, що виконавцями нинішньої програми була пластова і сумівська молодь—учні Школи Українознавства ім. Лесі Українки.

На кінець Листопадового свята вдруге виступив хор „Сурма" з бадьорим виконанням пісень „Наша сотня" Б. Нижанківського та „Слава героям" муз. Ф. Сметани. Святочна громада відспівала український національний гимн.

Микола Дупляк

Любов Коленська
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: $13.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Вшанували Слугу Божого Андрея

У неділю, 27-го листопада, українська громада в Гартфорді була об'єднана в молитві за приспішення беатифікації Слуги Божого Митрополита графа Андрея Шептицького.

Імпреза мала подвійний характер: церковний Святою Літургією о год. 9:30, і опісля урочисті збори в церковній залі.

Отець Роман Білецький в недільній проповіді з любов'ю згадав про велику постать нашої Церкви, а особливо підкреслив його заслуги в критичних часах для нашого народу і церкви. Отець Роман говорив з великою любов'ю, бо він сам прийняв тайну священства з рук Великого Митрополита.

Урочисті збори парафіян відкрив інж. Олександер Пришляк, голова місцевого і загальнокрайового Патріярхального Товариства.

О. Пришляк представив доповідача Івана Кукіля, колишнього учителя школи українознавства при нашій парафії.

Доповідач не міг особисто виголосити свого реферату, бо пройшов операцію серця, і тому його дружина Ярослава прочитала за нього.

Реферат представив походження цілого роду Шептицьких від княжих часів XIII століття; він згадав великих попередників нашого Митрополита, а особливо відмітив релігійність його матері з роду Фредро, бо вона мала великий вплив у дитинстві на сина і причинилась до то, що він вступив до манастиря ОО. Василіян.

Вміло і зі знанням референт представив чесноти Великого Митрополита: були ними велика любов до своєї Церкви і народу, скромність, глибока релігійність. Для добра нашого народу і Церкви посвятив він все своє трудолюбне життя. За словами референта, сам Господь керував особою Покійного і в хвилинах нещасть для нашого народу дав нам провідника Мойсея, що провадив наш народ по бурхливих хвилях.

Покійний Митрополит любив всіх людей без огляду на релігію. В часах лихоліття Другої світової війни він зберіг в манастирі життя багатьом жидам, а навіть головному рабинові.

До особи св. п. Митрополита відносились з великою пошаною не тільки українці без огляду на обряд, але навіть чужинці, наприклад, за словами доповідачи, французький редактор бачив у його особі великість і повагу, що імпонувала не тільки Римові, але всім могучим цього світу.

Звеличав наше свято своєю присутністю наш улюблений парох о. С. Чомко. Він провів кінцеву молитву „Під Твою милість".

О. Пришляк закінчив свято закликом до об'єднання в рядах Патріярхального Товариства і запевнив про тісну співпрацю нашої громади з Церквою, а зокрема в часі приготувань до 1000-ліття хрищення Руси-України.

Лев Стеткевич

Головна Канцелярія...

(Закінчення зі ст. 1)

було зроблено. Групу гостей провела по Будівлі Марта Кордуба, директор братської діяльности УНС, та Олександер Благітка, менаджер. Група піднялася також на 15-ий поверх Будівлі, вийшовши на дах, звідки можна милуватися масстатичною панорамою Мангеттену, Парку Ліберті, ріки Гадсону й Статуї Свободи на острові Елліс. Всім членам Ради невимовно припав до вподоби цей незвичайний краєвид і подобалася корисна для української етнічної групи в Америці і для ЗСА діяльність УН-Союзу, найстаршої і найбільшої господарсько-громадської організації американських українців, яка через два місяці святкуватиме своє 90-річчя.

Предсідник Ради етнічних справ Дж. Паппас, відкриваючи засідання, висловив вдячність УНСоюзові за дозвіл вживати конференційну залю і за ексиурсію по Будівлі. Стейтовий секретар Дж. Бирджіо зробила огляд успішного нещодавнього етнічного фестивалю в Парку Ліберті; її огляд доповнив голова комітету цього фестивалю Карл Пітерсон, згадуючи про світла і тіні фестивалю.

Інші справи на порядку дня, які було обговорено, це: етнічні публікації, етнічна освіта, етнічна преса і відносини в етнічній торгівлі, дрібні бизнесові підприємства, виставки етнічної торговельної діяльности та справа відшкодувань для американських японців, які зазнали дискримінації на расовій базі за часів ще президентури Франкліна Рузвелта під час Другої світової війни. Звіти було складено також про Ново-Шведську лігу, муніципальну лігу та про Паризький договір.

Після зібрання всі 22 члени Ради етнічних справ та їхні помічники були запрошені до залі їдальні на традиційний український обід, де подавалися українські страви. Гостиною в УНСоюзі були всі задоволені, про що висловилися керівники Ради і зібрання.

Заходами **Пластових Куренів УСП і УПС „Побратими" та Пластових Станиць Ню Йорку, Нюарку та Філядельфії**
відбудеться

ЗУСТРІЧ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ з ГРОМАДЯНСТВОМ

з нагоди закінчення святкування 70-річчя Пласту

В програмі показ звуково-зорових монтажів **ЮРІЯ МИСЬКОВА та АНДРІЯ ДУРБАКА:**
(1) **„СИМФОНІЯ ДРУЖБИ"** .... **про ЮМПЗ 1982**
(2) **„МОНТАЖ 70"** .... **про 70-річчя Пласту**
(3) **„ТВЕРДІ МЕЛЬОДІЇ"** .... **про Михайла Сороку**
(Показ тільки в Філядельфії)

НЮ ЙОРК — П'ятниця, 16-го грудня 1983 року, о год. 7:30 веч.
Український Народний Дім, 142 Second Avenue

НЮАРК — Субота, 17-го грудня 1983 р., о год. 2:30 по пол.
Шкільна заля св. Івана Хрестителя
corner Sanford and Ivy Street

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — Субота, 17-го грудня 1983 р., о год. 6-ій веч.
Заля УОКЦ (Український Культурно-Освітній Центр)
700 Cedar Rd., Abington, Pa.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Відділ Метрополії Ню Йорк
запрошує оцим
ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ЇХНІ РОДИНИ, ПРИЯТЕЛІВ І ЗНАЙОМИХ
на
ЯЛИНКУ ВІДДІЛУ

що відбудеться в суботу, 17-го грудня 1983 р., о год. 6:30 веч.
в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.
В ПРОГРАМІ:
ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ — ПЕРЕКУСКА — РІЗНІ НЕСПОДІВАНКИ
Програмою проводить — **арх. Ігор Рицар**

ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО на УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ
НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ
яка відбудеться в просторих бенкетових залях
"Holiday Inn" of Somerville
U.S. Route 22 (East Bound)
31-го ГРУДНЯ 1983 р. Початок о год. 9-ій вечора до?
- **При звуках популярної оркестри Пана Б. ГІРНЯКА, співає ІГОР РАКОВСЬКИЙ.**
- **Вечеря "prime rib" при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАБАВИ, включно зі шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ за вступом 70.00 дол. від пари. Знижені ціни для новорічних гостей за ново-перебудовані кімнати.**
- **Проситься ЯКНАЙСКОРІШЕ РЕЗЕРВУВАТИ столики зі завдатком на 6, 8, 10 і більше осіб і т. д.**

Телефон: (201) 526-9500

ІМПРЕЗИ В УІА

Ню Йорк. — В Українському Інституті Америки при 2 Схід 79-та вулиця (ріг 5-ої авеню) відбудеться Андріївський вечір в суботу, 10-го грудня ц.р., о год. 7-ій вечора. Метою влаштовування подібних вечорів є запізнати молодих українок і українців з багатими традиціями і звичаями українського народу. Після офіційної програми буде перекуска. Побажані пожертви 8 долярів від старших і 4 доляри від студентів.

Українські студенти коледжів й університетів заохочують своїх товаришів прибути чисельно до Інституту вранці, о год. 10-ій цього ж дня і допомогти вдекорувати традиційну ялинку та офіційно започаткувати в цій культурній і виховній установі різдвяний сезон. При тій нагоді буде добра нагода запізнатися взаємно. Перекуска буде також і під час цієї церемонії. Крім того студенти співатимуть колядки.

✝

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Знайомих і Приятелів, що дня 18-го листопада 1983 р. упокоїлась в Бозі на 79-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.
МАРІЯ КУЛИНИЧ
з дому КОБЕЛЮК

проживши тернистий шлях свого життя.

ПОХОРОН відбувся на рідних землях.
Горем прибиті:
син — ЯРОСЛАВ з дружиною НАТАЛКОЮ і синами ЗЕНКОМ і ЛЮБКОМ
дочки:
ОЛЬГА з родиною
АДЕЛЯ з родиною
ВІРА з родиною
сестра — АДЕЛЯ ПАВЛОВИЧ з родиною в Америці
брат — ВОЛОДИМИР КОБЕЛЮК в Польщі
та ближча і дальша Родина в Україні, Америці і в Канаді

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

сл. п.
ОСИПА НОВИЦЬКОГО

буде відслужена
у вівторок, 20-го грудня 1983 р., в 8-ій год. ранку в церкві св. Йосафата в Пармі, Огайо
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
Просимо Приятелів і Знайомих про молитви.
ІРИНА, дружина з дітьми та внуками

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

за померлих Фундаторів, Меценатів, Добродіїв і Членів УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ
буде відслужена
в неділю, 18-го грудня 1983 р., о год. 4-ій по пол. в церкві св. Юра, 7-ма вул., в Ню Йорку, Н. Й.
До участи в Богослужбі запрошує усіх Членів і Приятелів Музею

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

В 50-ЛІТТЯ ЖАХЛИВОЇ ТРАГЕДІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

СПИСОК ч. 13/83

Пожертви на спеціяльний проєкт ФКУ: підготовку та публікацію наукових праць про трагічний, штучно створений Москвою Голод в Україні 1933 року.

$2.000 — Зенон і Ярослава Ґоїв.
По $1.000 — Інж. Роман Волчук, Анна Михайлович.
По $500 — Інж. Мирон і Славомира Біласи, Іван Вудкевич, Марія Марусяк, Іван і Дарія Скіра, Т-во Українських Інженерів у Філядельфії.
По $250 — „Ватага Бурлаків" — 1. і 16. Курені Старших Пластунів і Сеньйорів, Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії.
$201.10 — ФКУ — Рочестер, Н. Й.
По $200 — Богдан Дяків, Микола Дякун, інж. Ігор і д-р Любомира Коцур, інж. Іван і Олена Панчак, д-р Константин і Ака Перейми, УНСоюз — 174 Відділ, Дітройт, Миш.
$150 — Д-р З. Лев і Оксана Мельники.
По $100 — Борис Блюй, Роман Борковський, Андрій Галів, Володимир і Рома Дигдало, д-р Богдан і Надія Заревич, Василь Захарія, інж. Іван Карпій, д-р Зенон Каратницький, Петро Квозко, інж. Ігор і Стефа Король, д-р Зенон і Марія Коссак, Михайло Кот, д-р Іван і Тетяна Кохан, Ярослав Кривий, Оксана і Любомир Крушельницькі, д-р Олег і Софія Кудрик, інж. Микола і Надія Кунинські, Микола Курчак, Володимир Кучер, Галя Петравскас, Михайло Петруша, Ярослав Ромах, Мавріс Свідан, Марія Слюсарчук, Т-во Українців Синсинаті, Огайо, інж. Володимир Томин, д-р Любомир і Любов Трешневські, Михайло Федько, мгр Марта Шиприкевич, д-р Маріян і Христина Юзич.
По $50 — Осип Бігун, д-р Богдан Бородайко, Родіон і Наталія Герець, Павло Герман, Євген Головчак, Олександер Гугель, Ярослав і Стефанія Дуб, Дмитро Жеграй, Зеновія Зарицька, Володимир і Дарія Каськів, Тарас Когут, Адріян Крупський, Микола Лесів, Петро і Василина Марфей, Володимир Масляк, Мирослав і Татіянна Мойсюк, Василь і Галина Папіж, Іван Петруша, Микола Петруша, Василь Прийма, Володимир Раковський, Іван і Ніна Сердюк, Атанас і Зірка Слюсарчук, Юрій Солтис, Ольга Сушко, Ярема і Марія Ткачук, Ірена Траска, інж. Володимир і Анна Чубаті, Джін Шавник, о. Еміліян Шараневич, Михайло Шумило, Володимир Януш.
По $25 — Василь Антонюк, Ярослав Базюк, Василь і Євдокія Барнич, інж. Стефан й Іванна Білі, д-р Володимир Богонович, інж. Володимир Винницький, Марія Вуд, д-р Богдан Гайдукевич, Олена Гевко, Міля Захарія-Гирд, Роман і Валентина Глух, Роман Гординський, Текля Гринчук, Антін Деркач, Апісія Доскоч, інж. Борис і Любов Жура, Корнелій і Тамара Івасюк, Олег і Марія Кальби, Теодор Качан, Володимир Кізима, Василь Кіцяк, Роман і Ангелина Кордуби, Марта Крамарчук, Фалина Кульчицька, Ярослав Курчак, інж. Сергій і Лідія Лазуренко, Богдан Левицький, Михайло Маланюк, Орест Мельник, Михайло Мушинський, Богдан Подолюк, Ярема і Стефа Присяжнюк, Лев Пришляк, Володимир Романюк, Роман Рудницький, Марія Сидор, Михайло Смик, Григорій Смолій, Іван і Олена Совірка, Роман і Мирослава Стефанюк, Мирон і Галя Тицькі, Вячеслав Цетенко, Богдан й Ірина Черниш, Семен Чорній, Володимир Шпачинський.
По $20 — Іван Віщур, Іван Калимон, Валентин Ковальський, Богдан Копистянський, Богдан Кошів, Андрій Кульчицький, Степан Мокрий, Ярослав Стасик, Анна Флис.
По $15 — Володимир Лисий, Надія Літинська, Осип Пастернак, А. Федір Федоренко.
По $10 — Михайло Бабій, Володимир Баран, інж. Данило Березовський, Ольга Берч, Микола Бідюк, Петро Вальнюк, Михайло Гаврилюк, інж. Любомир Гевко, Стефанія Годів, Петро Гончаренко, Володимир Гриньків, Володимир Грушкевич, Микола Кавка, Ярослава Казанівська, Олександер Калиновський, Петро Капітанець, Осип Козар, Ярослав Круляк, Богдан Курчак, Лінда Матлас, Петро Мойсюра, Григорій Озарків, Микола Оліяр, Мирон Панасюк, Петро Потапенко, Степанія Саґата, Атаназій Сваричевський, Василь Сеньків, Богдан і Оксана Середюк, Володимир Скульський, Ярослав Сливка, Володимир Стець, Богдан Сторожук, Любомир Татух, Анна Филипів, інж. Олег Цеплий, Іреней Шухевич, Роман Юшкевич.
І 46 менших пожертв на суму — **$320.10**.

Щиро дякуємо!
Продовження про пожертви друкуватиметься в наступних списках.
Ввічливо просимо грошові датки слати на адресу:

Harvard University
UKRAINIAN STUDIES FUND
1583 Massachusetts Avenue • Cambridge, Mass. 02138

Український Спортовий Клюб в Ню Йорку
влаштовує
ТРАДИЦІЙНИЙ
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
Субота, 14-го січня 1984 року
Велика заля Українського Народного Дому в Ню Йорку
Столики замовляти: **Домівка УСК-у, п. Мирон Гірняк — Тел.: (212) 475-1310**

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 30-го грудня 1983 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1983 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу виспати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 30-го ГРУДНЯ 1983 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

У ВАШІНҐТОНСЬКИХ КОЛАХ кружляють вістки, що президент Роналд Реґен не був дуже задоволений заявою секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера, що, мовляв, Сирія повністю відповідає за терористичний самовбивчий напад на американську головну квартиру морських піхотинців в Бейруті, у якому загинлуо 239 американських вояків. Після цієї заяви відносини між ЗСА і Сирією значно погіршали і припинились всякі розмови між обидвома сторонами.

ТУРҐУТ ОЗАЛЬ, партія якого перемогла на останніх виборах у Туреччині, приступить до утворення першого турецького цивільного демократичного уряду від часу військового перевороту в 1980 році.

Вступайте в члени УНС

Довідник...

(Закінчення зі ст. 2)

принципу, яким Росія старається оправдувати свої претенсії на таке ж давнє походження як і українська мова, себто, давня руська.

У розділі IX Фразеологія — треба б було подати по два-три приклади на кожне правило. Так само чується обмаль прикладів в розділі Стилістики. На 243-ій сторінці в „Типових стилістичних недоліках, що трапляються у пресі" автори взяли під увагу тільки совєтську пресу, хоч можна було б подати приклади також з української преси вільного світу, бо у нас теж трапляються такі неохайні, як зайві слова в контексті, неточні вислови, бідність синоніміки, вбогість лексики та інше. Якби автори трохи потрудилися та переглянули декілька чисел еміґраційної преси і зібрали відповідний матеріял, зробили б Довідник більшегранним, повнішим, більше допоміжним.

У своїй Передмові упорядники неправильно вживають титул одного із своїх джерельних авторів; пишуть: „Митрополит д-р І. Огієнко...". Тут змішали два звання людини, духовне і світське, а треба або одне, або друге. В духовнім званні він був Митрополит Іларіон, а в світському д-р Іван Огієнко.

Назагал чується переобтяження прикладами зі совєтських підручників і брак вкладу з еміґрантської літератури і журналістики, щоб книжка була більш загальнолюдська, ніж тяготіла до бриґадирів, ланкових та колгоспних засівів люцерни. Автори повинні б були більше вкласти роботи і сміливіше сказати своє слово, адже ж взялися виправляти мову в слові і на письмі всього українського суспільства.

Не зважаючи на цю недоробленість, книжка все таки корисна і авторитетна. Ждемо на появлення наступних томів. Упорядникам, консультантам та всім співробітникам за великий труд для українського суспільства спасибі, а українська громада нехай вживає її на здоров'я!

Світла і тіні...

(Закінчення зі ст. 2)

„концепцію" генерала Григоренка. На IV СКВУ не було напевно ні одної людини, яка не признавала б, що Україну поярмлював і поярмлює російсько-большевицький імперіялізм. Проте, довгими годинами велися дебати, переривані раз-у-раз зголошування „у справі формальній", які робили враження, що на терен СКВУ перенесено непорозуміння між двома відламами колишнього одностайного ОУН. Це створило дуже напружену атмосферу. Не дебатовано над проблемами, а дебатовано над „засудженням" таких чи інших пресових виступів. Чи виграла на такій дискусії українська політична думка? Чи виграла на такій дискусії Україна?

До тіней IV СКВУ треба зарахувати те, що його організатори таки не зуміли узгіднити чи домовитись ще перед Конґресом у тих справах, які — як це було згори відомо — виринуть на самому Конґресі, навіть з певною загрозою для його існування. Це добре, що переміг оптимізм Леоніда Філя, який полемізував на сторінках преси з автором цих рядків: я дораджував радше не скликувати Конґресу, як він має відбутися в атмосфері роздору. Добре сталося, що остаточно всі справи поладнано компромісами (ніякий компроміс не в силі всіх задовольнити), — але треба було таки ранішим „зговоренням" не допустити, щоб щойно на самому Конґресі вирішувалися оці прикрі справи.

Тінню Конґресу були також організаційні недотягнення. Треба подивляти і з найбільшим признанням висловитися про пань за реєстраційними столами. Але організатори, які складали програму, могли обрахувати, скільки часу заберуть наради в ситуації, коли треба буде щойно на самому СКВУ шукати компромісової розв'язки різних справ. Тому було прикро, коли предсідник кількакратно — зокрема в п'ятницю пополудні, проголосив, що мусить закрити сесію і визначив її продовження на суботу, на 8-му годину ранку, бо готель потребував залю для якогось іншого бенкету. Обрано велетенський готель із мережею рухомих сходів та внутрішніми переходами до різних крил готелю. Це томило, особливо старших віком учасників і не дозволяло перевести намічені різні окремі наради прибулих українських людей однакового стану чи однакової професії.

До тіней треба теж зарахувати брак відповідного зредагування резолюцій, на читання яких витрачено понад годину часу, а відтак виявилося, що резолюції надто довгі та ще й неузгіднені.

Врешті, як і на II СКВУ у Торонто, був деякий балаган на бенкеті, — без визначення людям місця, без нумерації столів.

В остаточному підсумку IV СКВУ був успішним, хоч не без прикрих моментів. Його учасники роз'їхались із приємним почуттям, що СКВУ таки збережено, що не зроблено приємности Москві розвалом СКВУ. Але й не всі делеґати і гості роз'їхались із враженням, що на IV СКВУ проявилася українська державницька зрілість. Врятовано СКВУ завдяки здоровому інстинктові загалу і завдяки заслузі одиниць. Учасники IV СКВУ зупинилися проте знову перед страшенно актуальним запитом: чи вся українська вільна громада у діяспорі навчилася від демократичних країн свого поселення? Чи навчилася, що треба думати державницькими, а не партикулярними категоріями.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН ГОРБУСЬ, член УНС Відд. 408-го в Торонто, Онт., помер в червні 1983 року. Нар. 1924 року в Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку брата Петра з родиною. Похорон відбувся 18-го червня 1983 року на цвинтарі свв. Володимира і Ольги в Ошаві, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
о. д-р Мирон Стасів, секр.

ТЕОДОР ПРОЦАК; член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елізабет, Н.Дж., помер 10-го жовтня 1983 року на 79-му році життя. Нар. 1904 року в Елізабет, Н.Дж. Членом УНС став в 1922 році. Залишив у смутку брата Івана і сестер Анну Бондру і Марію Поллі. Похорон відбувся 14-го листопада 1983 року на цвинтарі Ровзгілл в Лінден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
А. Сміт, секр.

АННА ПАСИК, член УНС Відд. 164-го в Бервик, Па., померла 14-го жовтня 1983 року. Залишила в смутку синів Ніка, Джана, Стіва і Енді і доньок Катерину, Анну і Мері. Похорон відбувся на українському католицькому цвинтарі в Бервику, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Т. Бутрей, секр.

СОФІЯ ЮНАСЕВИЧ, член УНС Відд. 149-го ім. Пречистої Діви Марії в Лакаванні, Н.Дж., померла 17-го жовтня 1983 року на 81-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила в смутку дочку Катерину Шафранську, четверо внуків і четверо правнуків. Похорон відбувся 20-го жовтня 1983 року на цвинтарі Лейксайд, в Гомбургу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МИКОЛА ПРОБОДЯК, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Онт., помер 17-го жовтня 1983 року на 62-му році життя. Нар. 12-го лютого 1922 року в Україні. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Лідію і сина Юрія. Похорон відбувся 19-го жовтня 1983 року на цвинтарі Пайн Гілл в Торонто, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРКІЧ ЧАЛИЙ, член УНС Відд. 58-го в Ютиці, Н.Й., помер 30-го жовтня 1983 року на 89-му році життя. Нар. 1894 року в Україні. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку приятельку Анну Гумніцьку. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ютиці, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Ковалевська, секр.

ВОЛОДИМИР ПЕТРО ФУРМАН, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 11-го листопада 1983 року на 61-му році життя. Нар. 11-го вересня 1922 року в Україні. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Емілію, дочку Евгенію з мужем Ричардом, дочку Олю з мужем Іваном та двох внуків. Похорон відбувся 14-го листопада 1983 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

СТЕПАН ДОЛОШИЦЬКІ, член УНС Відд. 452-го в Іст Чикаго, Індіяна, помер 17-го листопада 1983 року на 67-му році життя. Нар. 1916 року в Джерзі Сити, Н.Дж. Членом УНС став в 1948 році. Залишив у смутку дружину Ірену, дочок Мері Джо і Христину Кей Гопкінс; братів — Михайла, Василя, Богдана і Андрія; сестер Вікту, Олену і Антоніну. Похорон відбувся 21-го листопада 1983 року на цвинтарі Елмвуд в Гаммонд, Ін.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АНАСТАЗІЯ ДОПІЛКА, член УНС Відд. 137-го ім Б.Хмельницького в Вест Істоні, Па., померла 9-го жовтня 1983 р. на 87-му році життя. Народилася 3-го липня 1896 року в Україні. Членом УНС стала в 1927 році. Залишила в смутку синів Івана, Йосифа і Михайла і доньку Ольгу Лобач, вісім внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 12-го жовтня 1983 року на цвинтарі св. Духа у Вагнерсвіллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
С.Колоруб, секр.

МИКОЛА ВАРХОЛА, член УНС Відд. 277-го ім. св. І.Хрестителя в Гартфорді, Конн., помер на четвертому році життя. Нар. 1979 року в Велерсфілді, Конн. Залишив у смутку матір і батька, дві бабуні, двох дідусів, сестру і тітку Галину. Похорон відбувся 10-го жовтня 1983 року на цвинтарі св. Михаїла в Гленстонбурґу, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ГАНК АЛЛЕН ТОМПСОН, член УНС Відд. 248-го ім. Богдана Хмельницького в Ковтесвіллі, Па., помер 30-го жовтня 1983 року на 7-му році життя. Нар. 26-го липня 1976 року в Ковтесвіллі, Па. Членом УНС став 1983 року. Залишив у смутку маму Тіну, батька Гаррі і сестру Мелиссу. Похорон відбувся 2-го листопада 1983 року на цвинтарі св. Духа в Ковтесвіллі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Ірена Пашеснік, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го ГРУДНЯ 1983 р.

Рочестер, Н. Й. Річні збори Т-ва Український Народний Дім 316 Відд., о год. 7:30 веч. На порядку нарад — звідомлення за 1983 р. і вибір нових урядників на 1984 р. Присутність усіх членів побажана. По зборах — перекуска і товариська гутірка. — Уряд Т-ва.

Різне

• FUNERAL DIRECTORS •